2026-41-RE

Causa 2026-41-RE

(Heras Ortiz c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 230-2026. Recurs d'empara

Aute del 15 de juny del 2026

BOPA núm. 71, del 25 de juny del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 15 de maig del 2026, per la representació processal del Sr. Jonatan Heras Ortiz, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 22 d'abril del 2026, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, així com per la presumpta vulneració dels drets a la protecció de la família i a la vida familiar, reconeguts als articles 13 i 14 de la mateixa norma, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que condemni el Govern al pagament de les costes processals d'aquesta instància, inclosos els honoraris d'advocada; en cas de desestimació del recurs sol·licita que no es condemni en costes al recurrent. Així mateix, sol·licita que se suspenguin els efectes de la sentència impugnada que confirma l'expulsió del recurrent fins a l'adopció de la decisió constitucional;

Vista la Constitució, especialment, els articles 10, 13, 14, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment, el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La representació processal del Sr. Jonatan Heras Ortiz va presentar una demanda jurisdiccional contra la resolució del Govern del 3 de desembre del 2025 que desestimava el recurs de reposició formulat contra la resolució del 22 de maig del 2025, adoptada per la ministra de Justícia i Interior que acordava la seva expulsió del territori nacional per un període de 10 anys.

1.2. El 16 de març del 2026, la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia va dictar una sentència que estimava parcialment aquesta demanda i reduïa l'expulsió del demandant a un període de 5 anys.

1.3. Tant la representació processal del Sr. Jonatan Heras Ortiz, com el Govern van formular apel·lació contra aquesta decisió, i, el 22 d'abril del 2026, la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava ambdós recursos d'apel·lació i confirmava la resolució de la primera instància.

1.4. El 15 de maig del 2026, la representació processal del Sr. Jonatan Heras Ortiz va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 22 d'abril del 2026, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució,

així com per la presumpta vulneració dels drets a la protecció de la família i a la vida familiar, reconeguts als articles 13 i 14 de la mateixa norma.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent al·lega que la Sala Administrativa ha valorat les proves de manera incorrecta, circumstància que l'ha dut a considerar que representa un risc per a les persones, per als béns, per a l'ordre públic i per a la seguretat de l'Estat i, per tant, ha fonamentat la decisió d'expulsió en una anàlisi incorrecta de la situació, fet que, segons el seu parer, vulnera el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.

- Seguidament, exposa que la mesura d'expulsió no respecta el principi de proporcionalitat, en particular, perquè no ha tingut en compte la seva situació familiar.

- Finalment, addueix que l'expulsió vulnera els seus drets a la protecció de la família i a la vida familiar, reconeguts als articles 13 i 14 de la Constitució, així com a l'article 8 del Conveni per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

- Per tal de donar suport a aquests arguments cita diversa jurisprudència del Tribunal Constitucional i del Tribunal Europeu dels Drets Humans que expliciten els principis esmentats, en particular, el principi de proporcionalitat.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la resolució impugnada i que condemni el Govern al pagament de les costes processals d'aquesta instància, inclosos els honoraris d'advocada; en cas de desestimació del recurs sol·licita que no se'l condemni en costes. Així mateix, sol·licita que se suspenguin els efectes de la sentència impugnada que confirma la seva expulsió fins a l'adopció de la decisió constitucional.

2.2. Argumentació de la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia

- Després d'exposar els antecedents de la causa i de resumir els arguments de les parts, la Sala Administrativa cita les disposicions de la Llei 9/2012, del 31 de maig, de modificació de la Llei qualificada d'immigració que regulen l'expulsió administrativa.

- Seguidament, recorda que la legalitat de les ordres d'expulsió està sotmesa a tres condicions: 1) l'acreditació dels fets que s'imputen a l'interessat; 2) si els mateixos poden ser qualificats com a una amenaça per a la tranquil·litat, la pau o la seguretat públiques; i, 3) la necessària proporcionalitat que ha d'existir entre la conducta que s'atribueix al ciutadà estranger i les conseqüències perjudicials que deriven de l'expulsió.

- Pel que fa als fets rellevants, la Sala Administrativa exposa que el recurrent va ser detingut i posat a disposició judicial en tres ocasions en un lapse de temps molt breu, i condemnat en diverses ocasions entre juliol i desembre del 2024: per la comissió d'un delicte contra la salut pública per possessió de droga tòxica, cocaïna, l'1 de novembre del 2024; per la comissió de delictes contra la integritat física i moral, el patrimoni i la salut pública, havent estat condemnat per ordenança penal del mateix dia com a autor responsable d'un delicte menor de maltractament en l'àmbit domèstic, d'un delicte menor de danys dolosos per valor d'entre 600,00 € i 3.000,00 € i d'un delicte menor de possessió de droga tòxica per al propi consum (cocaïna); i, finalment el 27 de desembre del 2024, novament per un delicte contra la salut pública per possessió de cocaïna, havent estat igualment condemnat per ordenança penal del mateix dia com a autor responsable d'un delicte menor de possessió de droga tòxica per al propi consum, amb la concurrència de la circumstància agreujant de reincidència.

- La Sala Administrativa exposa també de manera detallada les penes a les quals el recurrent va ser condemnat pels delictes comesos i conclou que els fets van estar acreditats sense cap mena de dubte, mitjançant elements objectius, contrastats i documentats en l'expedient, incloent-hi no solament les actuacions policials, sinó també les corresponents resolucions penals.

- També considera que la reiteració dels delictes, així com l'incompliment de la prohibició d'entrar en contacte amb la víctima de la violència domèstica, caracteritza el risc per a l'ordre públic.

- Pel que fa a la proporcionalitat de l'expulsió, la Sala Administrativa s'inspira en els criteris establerts pel Tribunal Europeu dels Drets Humans en la matèria i té en compte concretament: la gravetat de la infracció per la qual el recurrent va ser condemnat, en particular el delicte de maltractament en

l'àmbit domèstic; el fet que la mesura va ser adoptada poc després de la comissió dels delictes; el fet que el recurrent disposava d'una autorització de residència i treball des de feia poc més d'1 any abans de la comissió dels delictes; que, el 30 d'octubre del 2024, el recurrent va declarar que tan sols 1 any abans vivia amb la seva esposa i els seus dos fills a Madrid i que actualment residia amb el seu germà, resident al Principat; que el recurrent va declarar que la seva parella residia també al Principat i que aquesta estava embarassada, i que ell pretenia ser el pare del seu fill, tot i que l'1 de novembre del 2024, es referia a ella com a la seva exparella, i que en qualsevol cas si n'era el pare, no havia respectat la prohibició de contactar amb ella; i, que cal tenir en compte els vincles familiars del recurrent que es troben a Espanya, on resideixen els seus fills.

- La Sala Administrativa desestima l'argument del recurrent d'acord amb el qual aquest no hauria comès cap altre delicte des de la seva condemna, ja que considera que l'expulsió es va adoptar ràpidament després de la comissió del seu darrer delicte.

- Conclou que l'expulsió del recurrent deriva de l'anàlisi de fets incontestables, que correspon a les disposicions legals en la matèria i que la gravetat dels delictes vinculada amb la feblesa dels vincles del recurrent amb el Principat du a considerar que la durada de l'expulsió reduïda per la primera instància de 10 anys a 5 respecta el principi de proporcionalitat.

- Per aquests motius, desestima els recursos d'apel·lació presentats pel Govern i pel recurrent i confirma la decisió de la primera instància.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal suprem, ni un tribunal de cassació.

3.2. Convé recordar que la valoració dels fets i la interpretació de les normes aplicables corresponen a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. En primer terme, cal recordar les disposicions dels articles 22 i 41.2 de la Constitució que

exclouen del recurs d'empara les ordres d'expulsió.

3.4. No obstant això, quan la persona expulsada exerceix el dret a la jurisdicció, com és el cas en aquesta causa, el Tribunal Constitucional ha de verificar si la decisió jurisdiccional que confirma l'expulsió administrativa està, com ho han d'estar totes, fonamentada en Dret.

3.5. En el cas que ens ocupa, la Sala Administrativa analitza els antecedents de manera acurada i conclou que d'aquests es desprèn un risc per a l'ordre públic.

3.6. Es pot comprendre que el recurrent no coincideixi amb aquesta anàlisi, però considerar que el consum reiterat de cocaïna, les violències domèstiques i els delictes contra la integritat física i moral, el patrimoni i la salut pública comesos en un lapse temporal relativament breu i poc després d'obtenir l'autorització de residència i treball que demostren un comportament reincident i que constitueix un risc per a l'ordre públic, no té res d'il·lògic, ni d'absurd.

3.7. Seguidament, la Sala Administrativa analitza els vincles del recurrent amb el Principat d'Andorra, així com la seva situació familiar, i conclou que la debilitat d'aquests vincles recents, la relació familiar amb la persona que ell mateix qualifica d'exparella i la permanència dels vincles familiars establerts a Espanya permeten considerar que la durada de l'expulsió reduïda de 10 a 5 anys respecta el principi de proporcionalitat.

3.8. El raonament de la Sala Administrativa és clar i des d'aquest punt de vista no pot ser considerat com a il·lògic o absurd, sobretot quan es constata que el recurrent no fa cap al·lusió a una activitat professional.

3.9. Per consegüent, aquest recurs d'empara, que pretén obtenir una decisió diferent d'aquella que impugna de la Sala Administrativa, no pot ser admès a tràmit per la seva manca de contingut constitucional, ja que, d'una banda, el seu àmbit està exclòs del recurs d'empara pel que fa al fons, i, d'altra banda, la decisió impugnada està fonamentada en Dret sobre elements incontestables respecte del principi de proporcionalitat.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2026-41-RE interposat per la representació processal del Sr. Jonatan Heras Ortiz contra la sentència del 22 d'abril del 2026, dictada per la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la Secció de Contenciós-Administratiu 2 de la Batllia, a la Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 15 de juny del 2026.

Joan Manel Abril Campoy

Pere Pastor Vilanova

President	Vicepresident
Jean-Yves Caullet	Víctor Torre de Silva López de Letona
Magistrat	Magistrat